

૬૮૯૩ શ્રી

સંભવજેન રતવનાવળી

તેમાં ચાવીસ તીર્થકરનાં નામ, પુજની
વિધિ, ચૈત્યવંદનની વિધિ, થાથા,
રસીક ગાયનો, આરતીઓ, મં-
ગળાચરણ વિગેરે વિગેરે ઉત્તમ
રાગ રાગણીથી.

છપાવી પ્રનિદ્ધ કરનાર.

શા. નગીનદાસ જ્યેષ્ઠ.

શાહપુર-કુવાવાળા પોળ-અમદાવાદ.

અમદાવાદ.

હાયમંડ જ્યુબિલી પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં છાપ્યું.

કિંમત રૂ. ૦-૧-૬.

સંવત ૧૯૫૪

સને ૧૮૯૮.

સંભવ જૈન સ્તવનાવળી.

પ્રાર્થના.

પ્યારા મારા અહો—એ રાગ.

સંભવનાથજી મહેરતો કરો જૈની બંધુઓને નીત્ય
લક્ષમાં ધરો;

મોહ માયાને કોધજમાંથી, મુક્ત કરો જીનરાય;
કુર્તકના સૌ દોષ નીવારી, થાશે સ્તવર સહાય—સંભવ.
ધર્મ દયા અને સુધ લક્ષ્મીનું, આપો અમને જ્ઞાન;
આ દુષ્ટ પાપ અમારું પ્રભુ, કરાવો નિર્વાણ,— સંભવ.
જૈનસાસન પ્રતાપ થકી, મેં આરંભ્યું આજ્ઞાજ;
કરશે પુર્ણ શ્રવણ કરીને, નીશ્ચે આપ મહારાજ—સંભવ.

ચોવીસ તીર્થંકરનાં નામ.

ક્ર.સં. તીર્થંકરનું નામ.	માતાનું નામ.	પિતાનું નામ.	લંઘન.
૧	ઋષભદેવ	મરૂદેવી	બળદ
૨	અણ્ણતનાથ	વિજયા	હાથી
૩	સંભવનાથ	સેના	ઘોડો
૪	અભિનંદન	સિદ્ધાર્થા	વાંદરો
૫	સુમતિનાથ	મંગલા	કૌંચપક્ષી
૬	પદ્મપ્રભુ	સુસીમા	કમલ
૭	સુપાર્શ્વનાથ	પૃથ્વી	સાથીઓ
૮	ચંદ્રપ્રભુ	લક્ષ્મણા	ચાંદો
૯	સુવિધીનાથ	રામા	મગમચ્છ
૧૦	સીતળનાથ	નંદા	શ્રીવચ્છ
૧૧	ત્રેયાંસનાથ	વીજ્ઞુ	ગેડો
૧૨	વાસુપુજ્ય	જ્યા	પાડો
૧૩	વિમળનાથ	સામા	શુકર
૧૪	અનંતનાથ	સુયસા	સીંચાણ પક્ષી
૧૫	ધર્મનાથ	સુવ્રતા	વજ્ર
૧૬	શાંતીનાથ	અચિરા	હરણ
૧૭	કુંધુનાથ	શ્રી	બકરો
૧૮	અરનાથ	દેવી	નંદાવર્ત
૧૯	મલીનાથ	પદ્માવતી	કલસ
૨૦	મુનીસુવ્રત	પ્રભા	કાચબો
૨૧	નમિનાથ	વિભા	કાળું કમળ
૨૨	નેમિનાથ	શિવા	સંખલો
૨૩	પાર્શ્વનાથ	વામા	સર્પ
૨૪	મહાવીરસ્વામી	ત્રિસલા	સિંહ

પુજની વીધી નીચે પ્રમાણે છે.

નહાવાને ઠેકાણે કીડીઓનાં નધરાં (દર) તથા લાલ-
કુલ વિગેરે જીવની ઉત્પત્તિ હોવી ન જોઈએ. તથા પાણી
ઢોળવાથી જીવ ઉત્પન્ન થવાનો સંભવ પણ ન હોય, એવે
ઠેકાણે પાટલે બેસીને ઊંના મીઠા પાણીએ નહાવું. નહાતાં
શરીર શુદ્ધ થાય તેના કરતાં પાણી વધારે ઢોળવું નહી
નહાતાં વડીનીતી કરવાનું (ઝાડે ફરવાનું) વસ્ત્ર પહેરવું નહીં
નહાવાનું પંચીઉ જુદું રાખવું; નહાયા પછી રૂમાલવતી
શરીર સાફ કરીને પુજનુ જુદુ સ્વચ્છ વસ્ત્ર રાખેલું હોય
તે પહેરવું; અને એક સાડી (એકવડું આંતરીવાળા વસ્ત્રનું)
ઉત્તરાસત્ર કરવું અને આઠપડો મુખકોસ બાંધી વીધી પુ-
ર્વક જનરાજના દેરાસરમાં પ્રવેશ કરી અનુક્રમે યતના સ-
હીત જનરાજને મોરપીંછી પોથો વાળાકુચી નહાવણ અને
અંગલુહણ કરવાં; ત્યારપછી ધુપ, અગર, કેશર અને અ-
ખંડ કુલ વગેરેથી જનરાજની દ્રવ્ય પુજા કરવી; કેસરમાં
જમણા હાથની અનામીકા (ટચલી આંગળીની પાસેની
આંગળી) નું ઢોળવું નખતે કેશર અડે નહી એવી રીતે
બાળી નીર્મળ ચીત્તે પ્રભુજના નવે અંગે પુજા કરવી તે
નીચે પ્રમાણે.

દોહરા.

જળ ભરી સંપુટ પત્રના. યુગળીક નર પુજત;

રૂપરાસરનું આંગુડે, લગ્નક લાગજળ આંત.

જાનુ બાળે કાઉસગ્ગ રહ્યા, વીચર્યા દેસ વીદેસ;
ખડાં ખડાં કેવળ લલિતું, પુજે જાનુ નરેસ. ૨

લોકાનીતક વચને કરી, વરસ્યા વરસી દાન;
કરકાંડે પ્રભુ પુજના, પુજે ભવી બહુમાન. ૩

ભુજા બળે ભવજળ તરયા, પુજે ખંધ મહંત;
સીધ સીદલા ગુણ ઉજળી, લોકાન્તે ભગવંત. ૪

વસીયા તીણ કારણ ભવી, સીરસીખ્યા પુજંત;
તીર્થકર પદ પુન્યથી તીહુંઅણ જન સેવંત;

ત્રીભોવન તીલક સમા પ્રભુ, ભાલ તીલક જયવંત. ૬
સોળપહોર પ્રભુ દેસના, કંઠ વીવર વસ્તુલ;

મધુર દ્વનિ સુરનર સુણે, તીણે કળે તીલક અમુલ્ય. ૭
હૃદય કનળ ઉપસમ બળે, બાળ્યા રાગને રોષ;

હીમદહે વનખંડને, હૃદય તીલક સંતોષ. ૮
રતનત્રયી ગુણ ઉજવળી, સકળ સુગુણ વીસરામ;

નાભી ઠમળની પુજના, કરતાં અવીચળ ધામ. ૯
હાથ જોડીને:—

ઉપદેસક નવ તત્વના, તેણે નવ અંગ જણાવંદ;
પુજે બહુ વીધ રાગથી કહે શુભવીર જણાવંદ.

એ રીતે નવ અંગ પુજવાં તેમાં પ્રથમ જમણું અંગ
પુજ્યા પછી ડાહ્યું અંગ પુજવું. વળી સીધચક્રમાં અ-
રિહંતાદિક નવ પદની અનુક્રમે પુજા કરી મંગળીકને અર્થ
અષ્ટ મંગળ કેસરથી આલેખવા.

ચૈતવંદનની વિધી.

પ્રથમ ત્રણ ખમાસમણાં દેખને પછી ઇચ્છાકારેણ સંઢી-સહ ભગવાન ચૈતવંદન કરું. ઇછું, પછી ચૈતવંદન, જંકીચી પછી બે હાથ જોડી નાસિકા સુધી ઊંચા રાખી નમુશ્ચુણું કહેવું; જાવંતિ ચેઇચ્યાઇ, ખમાસમણું દેખ જાવંતિ કેવિસાહુ પછી નમોહૃત સિદ્ધાચાર્યોપાધ્યાય સર્વ સાધુભ્યઃ પછી સ્તવન કહેવું. પછી બે હાથ જોડી માથા સુધી ઊંચા રાખી જય-વીયરાય કહેવા આભવમખંડા સુધી કહી હાથ જરાનીચા ઉતારી ખધા જયવીયરાય પુરા કરવા, પછી ઉભા થઇ અ-રિહંત ચેઇચ્યાણું કરેમિકાઉસગ્ગં અનથ ઉસસિએણું, કહી કાઉસગ્ગ એક નોકારનો કરી પ્રગટ નમો અરિહંતાણું, નમોહૃત સિદ્ધાચાર્યોપાધ્યાય સર્વ સાધુભ્યઃ કહી એક થાય કહેવી.

ઇતિ ચૈતવંદન વિધિ સમાપ્ત.

—*—

ચૈતવંદનો.

સકલકુશલવદ્ધી, પુષ્કરાવર્તમેધો, દુરિતતિમિરભાનુઃ
કલ્પવૃક્ષોપમાનુઃ ભવજલ નિધિપોતઃ સર્વ સંપત્તિ હેતુઃ
સભવતુ ભવતાંભો શ્રેયસે શાંતિનાથઃ શ્રેયસે પાર્થનાથઃ

૧

વીમળકેવળ જ્ઞાન કમળા કલીત ત્રીભુવન હીતકરં,
સુરરાજ સંસ્તુત ચરણ પંકજ, નમો આદીજીનેશ્વરં. ॥૧॥
વીમળ ગીરીવર શ્રંગમંડલ પ્રવણ ગુણગણ ભુધરં, સુરઅ-

સુર કીનર કોડી સેવીત નમો ૦ ૥૨૧ કરતી નાટક કીનરી
 ગણ ગાય જનગુણ મનહરં, નીર્જરાવળી નમે અહનીસ,
 નમો ૦ ૧૩૧ પુંડરીક ગણપતી સિદ્ધી સાધી કોડી પણ મુની
 મનહરં શ્રીવીમળ ગીરીવર શુંગ સિદ્ધા નમો ૦ ૧૪૧ નીજ
 સીદ્ધ સાધન સુર મુનીવર કોડીનાંત એ ગીરીવરં, મુગતી
 રમણી વર્ધા રંગે નમો ૦ ૧૫૧ પાતાળ નર સુરલોક માંહી
 વીમળ ગીરીવર તો પરં; નહી અધીક તીરથ તીરથપતી
 કહે નમો ૦ ૧૬૧ ધમ વીમળ ગીરીવર રીખર મંડણ દુઃખ
 વીહંડણ ધ્યાઈએ, નીજ સુદ્ધ સત્તા સાધનાર્થે પરમજ્યોતી
 ને પાઠ્યે. જીત મોહકોહ વીછાહ પરમ પદસ્થીત જયકરં,
 ગીરીરાજ શેના કરણ તત્પર, પદ્મ વીજય મુહીતકરં. ૧૭૧

૨

શ્રી શેત્રુંજય સિદ્ધ ક્ષેત્ર, દીઠે દૂરગતી વારે;
 ભાવ ધરીને જે ચઢે, તેને ભવ જળ પાર ઉતારે. ૧
 અનંત સિદ્ધનો એ ઠામ, સકળ તીરથનો રાય;
 પુરવ નવાણું રીખવદેવ, જ્યાં ઠવીયા પ્રભુ પાય. ૨
 સુરજકુંડ સોહામણો, કવડ જક્ષ અભીરામ;
 નાભીરાયા કૂલ મંડણો, જીનવર કરં પ્રણામ. ૩

૩

આજદેવ અરીહંત નમું, સમરં તોરં નામ;
 જ્યાં જ્યાં પ્રતીમા જીન તણી, ત્યાં ત્યાં કરં પ્રણામ. ૧
 શેત્રુંજય શ્રી આદીદેવ, નેમ નમુ ગીરનાર;
 તારંગે શ્રી અજીતનાથ. આપુ રીખવ જીહાર. ૨

અષ્ટાપદ ગીરી ઉપરે, જન ચોવીસી જોડ;
 મણીમય મુરત માનસું, ભરત ભરાવી સોય. ૩
 સમેતશીખર તીરથ વડો, જ્યાં દિસે જનરાય;
 વૈભાર ગીરીવર ઉપરે, શ્રી વીર જનેશ્વર રાય. ૪
 માંડવધડનો રાજ્યો, નામે દેવ સુપાસ;
 શીખવ કહે જન સમરતાં પહોંચે મનની આસ. ૫

૪

પદ્મપ્રભુ ને વાસુપુજ્ય, દાય રાતા કહીએ;
 ચંદ્રપ્રભુ ને સુવધીનાથ, દો ઉજળા લહીએ. ૧
 મહ્મીનાથ ને પાર્થનાથ દો નીલા નીરખ્યા;
 મુનીમુગ્ધત ને નેમનાથ, દો અંજન સરીખા. ૨
 સોળે જન કંચન સમા, એહવા જન ચોવીસ;
 ધીર વીમળ પંડીત તણે, જ્ઞાન વીમળ કહે શીખ્ય. ૩

૫

બાર ગુણ અરીહંત દેવ, પ્રભુમી જે ભાવે;
 સિદ્ધ આઠ ગુણ સમરતાં, દુઃખ દોહંગ જાવે. ૧
 આચારજ ગુણ છત્રીસ, પચવીસ ઉવઝાય;
 સતાવીસ ગુણ સાધુના, જપતા સુખ થાય. ૨
 અષ્ટોતર સયગુણ મળા, એમ સમરો નવકાર;
 ધીર વીમળ પંડીત તણે, નય પ્રભુમે નીત્યસાર. ૩

૬

શ્રી મંદીર પરમાત્મા સીવ સુખના દાતા;
 પુખલ વૈ વિજયે જ્યો, સર્વ જીવના ત્રાતા. ૧

પુર્વ વિદેહે પુંડરગીરી, નયરીએ સોહે;
 શ્રીશ્રેયાંસ રાજા તીહાં, ભવીયણના મન મોહે. ૨
 ચૌદસુપન નીર્મળ લહી, સતકી રાણી માત;
 કુંથુઅરી જન અંતરે, શ્રી મંદીર સ્વામી જાત. ૩
 અનુક્રમે પ્રભુજી જન્મીયા વય ચોવન આવે;
 માત પિતા હરખે કરી, રક્ષમણી પરણાવે. ૪
 ભોગવી મુખ સંસારના, સંજમ મન લાવે;
 મુનીમુવત નમી અંતરે, દીક્ષા પ્રભુ પાવે. ૫
 ધાતી કર્મનો ક્ષય કરી, પામ્યા કેવળ નાણ;
 રીખવ લંછન સોભતા, સર્વ ભાવના જાણ. ૬
 ચોરાસી પ્રભુ ગણધરા, મુનિવર એકસો કેડ;
 ત્રણ ભુવન જોવંતા નહી એની જોડ. ૭
 દસ લાખ્ય કહ્યા કેવળી, પ્રભુજીનો પરીવાર;
 એક સમય ત્રણ કાળના, જાણે સર્વ વીચાર. ૮
 ઉદય પેઠાણ જનાંતરે, થાશે જનવર સિદ્ધ;
 જશ વીજય ગુરૂ પ્રભુમતાં, સુલ વાંછીતકૃણ લીધ. ૯

અથ જંકીંચી.

જંકિંચિ નામ તિથ્યં સજો પાયાલિ માણસલોએ જાઇ
 જણ બિંબાઇ તાઇ સંવાઇ વંદામી.

અથ નમુથ્યુણું.

નમુથ્યુણું અરિહંતાણું ભગવંતાણું ॥૧॥ આઠગરાણું
 તિથ્યયરાણું સયંસંબુદ્ધાણું ॥૨॥ પુરિસુત્તમાણું પુરિસીહાણું
 પુરિસવર પુંડરીયાણું પુરિસવર ગંધહૃથીઆણું ॥૩॥ લો-

ગુત્તમાણું લોગનાહ્યાણું લોગહિઆણું લોગપર્ધવાણું લોગ-
 પજ્જેઅગરાણું ॥૪૧॥ અભયદયાણું ચજ્જમુદયાણું મજ્જદયાણું
 સરણુદયાણું બોહિદયાણું ॥૫૧॥ ધમ્મદયાણું ધમ્મદેસિયાણું
 ધમ્મનાયગાણું ધમ્મસારહીણું ધમ્મવરચાઊરંત ચક્કવટીણું
 ॥૬૧॥ અપ્પહિલય વરનાણું દંસણુધરાણું વિચ્ચદ્ધઉમાણું
 ॥૭૧॥ જ્ઞાણાણું જ્ઞવયાણું તિન્નાણું તારયાણું બુદ્ધાણું બોહ્યાણું
 મુત્તાણું મોઅગાણું ॥૮૧॥ સવ્વતુણું સવ્વદરિસીણું સિવ મય
 લ મરૂઅમણુંત મજ્જય મવ્વાબ્બાહુ મપુણુરાવિતી સિદ્ધિગર્ધ
 નામધેયં ઠાણું સંપત્તાણું નમોજ્ઞાણાણું જ્ઞમ્મ ભયાણું ॥૯૧॥
 જ્ઞમ્મ અર્ધઆ સિદ્ધાજે અભવિસ્સંતિ જ્ઞાગએકાલે સંપદમ્મ
 વદ્ધમાણા સવ્વેતિવિહેણુ વંદામી ॥૧૦૧॥

અથ જવંતિ ચેઈઆઈ.

જવંતિ ચેઈઆઈ, ઉદેઅ અહેઅ તિરિઅ લોઅેઅ,
 સવ્વાઈ તાઈ વદે ઈહ સંતોતથ્થ સંતાઈ ॥૧॥

અથ ઈચ્છામિ ખમાસમાણાં,

ઈચ્છામિ ખમાસણા વંદિઊં જવજ્જિજ્ઞાએ નિસિહી-
 આએ મથ્થએણુ વંદામિ.

અથ જવંત કેવિસાહૂ.

જવંત કેવિ સાહૂ ભરહે રવય મહાવિદેહેઅ, સવ્વેસિં
 તેસિં પણુએ તિવેહેણું તિદંડ વિરયાણું.

અથ નમસ્કાર.

નમોહૃત સિદ્ધાચાર્યો પાધ્યાય સર્વ સાધુદયઃ—

અથ ઉપસર્ગહર સ્તવન.

ઉવસગ્ગહરં પાસં પાસં વંદામિ કમ્ભધણુમુક્કં વિસહર
વિસનિત્તાસં મંગલકલ્પાણુ આવાસં ॥૧॥ વિસહર કુલિ-
ગમતં, કંઠે ધારેઈ જો સયામણુઓ તસ્સ ગહ રોગમારી,
દુઃ જરા જાંતિ ઉવસામં ॥૨॥ ચિકુઉ દુરેમતો તુન્ન પ-
ણામેવિ બહુફલો હોઈ, નર તિરિચ્ચે સુવિજવા પાવંતિ ન
દુઃખ દોગચ્ચં ॥૩॥ તુહ સમ્મત્તે લધે, ચિંતામણી કમ્પ
પાયવલ્લહિચ્ચે, પાવંતિ અવિચ્છેણું, જવા અયરામરં ઠાણં
॥૪॥ ઇચ્છં સંથુઓ મહાયસ, ભતિલ્લર નિલ્લરેણુ હિચ્ચ-
એણુતા દેવ દિન્ન જોહિં, ભવે ભવે પાસ જણુચંદ ૧૫

અથ જયવીયરાય.

જય વીયરાય જય ગુરુ, હોઉ મમ તુહ પભાવઓ
ભયવં ભવ નિવ્વેઓ મગ્ગાણું સારિચ્ચા ઇકુ ફલ સિદ્ધી
॥૧॥ લોગ વિરૂધ્ધચ્ચાઓ ગુરુજણુપુઆ પરથકરણું સુહ
ગુરુજોગ તવ્વયણુ સેવના આભવમખંડા ॥૨॥ વારિન્નજઈ
જઈવિ નિચ્ચાણુ બંધણું વિચ્ચરાય તુહ સમયે તહુવિ મમ
હુન્ન સેવા ભવે ભવે તુમ્હ ચલણાણું દુઃખખખઓ કમ્ભ-
ખઓ, સમાહિમરણું ચ જોહિલાભોચ્ચ, સંપન્નઉ મહ-
એચ્ચં, તુહ નાહ પણામ કરણેણું ॥૪॥ સર્વ મંગલ માંગલ્યં

સર્વ કલ્યાણ કારણું પ્રધાનં સર્વ ધર્મીણાં, જૈન જયતિ
સાસનં ॥૫૧॥

અથ અરિહંત ચૈઘ્રચાણું.

અરિહંત ચૈઘ્રચાણું કરેમિ કાઉસચ્ચં ॥૧॥ વંદણુ વ-
ત્તિચ્ચાચ્ચે પુચ્ચણુ વત્તિચ્ચાચ્ચે સકાર વત્તિચ્ચાચ્ચે સમ્માણુ
વત્તિચ્ચાચ્ચે ઘેહિલાભ વત્તિચ્ચાચ્ચે નિરૂપસચ્ચ વત્તિચ્ચાચ્ચે
॥૨॥ સિદ્ધાચ્ચે, મેહાચ્ચે ધીમચ્ચે, ધારણાચ્ચે, અણુપ્પેહાચ્ચે
વઢ્ઢમાણીચ્ચે ઠામિ કાઉસચ્ચં ॥૩॥

અથ અન્નથ ઉસસિચ્ચેણું.

અન્નથ ઉસસિચ્ચેણું નીસસિચ્ચેણું, ખાસિચ્ચેણું, છી-
ચ્ચેણું જંભાધચ્ચેણું ઉડુચ્ચેણું વાયનિસચ્ચેણું ભમ્મલિચ્ચે,
પિત્ત મુચ્ચાચ્ચે, ॥૧॥ મુહુમેહિં અંગસંચા લેહિં મુહુમેહિં
ખેલ સંચાલેહિં મુહુમેહિં દિઠ્ઠી સંચાલેહિ ॥૨॥ એવમા-
ધચ્ચે હિં આગારે હિં અભચ્ચો અવિરાહિચ્ચો હુજ્જમે કા-
ઉસચ્ચો ॥૩॥ જવ, અરિહંતાણું, ભગવંતાણું નમુકારેણું,
નપારેમિ ॥૪॥ તાવ કાયં ઠાણેણું, મોણેણું ઝાણેણું અપા-
ણું વોસિરામિ ॥૫॥

થોયો.

સિદ્ધાચ્ચળની.

શ્રી સેત્રુંજે તિરથસાર, ગીરીવરમાં જેમ મેરૂ ઉદ્ધાર;
ઠાકોરરામા અધાર, મંત્ર મહી નવકારજ જાણું;
તારામાં જેમ ચંદ્ર વખાણું, જળધર જળમાં જાણું;

પંખીમાં જેમ ઉત્તમ હંસ, કુળ માંહી જેમ રીખવનોવંસ;
નાભિતણે એ અંસ, ક્ષમાવંતમાં શ્રી અરિહંત;
તપસુરામાં મહામુનીવંત, શત્રુજે ગયા ગુણવંત. ૧૧

૨ જી.

પુંડરગીરી મહીમા, આગમમાં પ્રસિદ્ધ,
વિમલાચળ ભેરી, લઈએ અવીચળ રિદ્ધ,
પંચમ ગતિ પહોંચ્યા, મુનીવર કોડાકોડ;
એણે તિરથે આવી, કરમ વિપાતક છોડ. ૧

બીજની.

દિનસકળ મનોહર, બીજ દિવસ સુવિશેષ;
રાયરાણા પ્રણમે, ચંદ્ર તણી જીહાં રેખ;
તિહાં ચંદ્ર વિમાને, સાધ્વિતા જીનવર જેહ;
હું બીજ તણે દિન, પ્રણમું આણી નેહ. ૧

પાંચમની.

આવણુ સુદિ દિન પંચમીએ, જન્મ્યા નેણ જીજ્ઞંસ તો;
સ્વામવરણુ તનુ શોભતું એ, મુખ શારદકો ચંદ તો;
સહસ્ર વરસ પ્રભુ આવખું એ, બ્રહ્મચારી ભગવંત તો;
અષ્ટ કરમ હેલે હણિએ, પોહોતા મુક્તિ મહંત તો. ૧

આઠમની.

મંગલ આઠ કરી જસ આગલ, ભાવ ધરી સુરરાજજી;
 આઠ જાતિના કળશ ભરીને, નહવરાવે જનરાજજી.
 વીર જીનેશ્વર જન્મ મહોત્સવ, કરતાં શિવસુખ સાધેજી;
 આઠમતું તપ કરતાં અમ ધર, મંગલ કમલા વાધેજી; ૧

એકાદશીની.

એકાદશી અતિ રૂઝડી, ગોવિંદ પૂછે નેમ;
 કોણ કારણ એ પર્વ મોહોટું, કહો મુજશું તેમ.
 જનવર કલ્યાણક અતિ ઘણા, એકસો ને પચાસ;
 તેણે કારણ એ પર્વ મોહોટું, કરો મૌન ઉપવાસ. ૧

શ્રી આદિજીનની.

આદિ જનવર રાયા, જસ સોવત્ર કાયા;
 મરૂદેવી માયા, ધોરી લંછન પાયા.
 જગત સ્થિતિ નિપાયા શુદ્ધ ચારિત્ર પાયા,
 કેવલ સિરિરાયા, મોક્ષ નગરી સધાયા ૧

ગાયન ૧

વીણ જય કીધાં અભારી—એ રાજ.
 પ્રભુની સુરતી, મોહનગારી,
 જઉં વારી, બલીહારી, તમારી—મોહન૦

મુણેા સંભવ મારી, અરજ લેજે હો સ્વીકારી,
 પ્રભુજ તારો દાસ બહુી,
 વણા દીવસ ધંધામાં ધાયો,
 લેશ વીચાર મને નવ આવ્યો,
 સંભવના ગુણ હું નવ ગાયો,
 હવે થાય છે બહુ પસ્તાવો,
 સંભવજીને સમર્પી—નહી નહી નહી,
 બાજી સઉ બગડી—ગઈ ગઈ ગઈ,
 હું આવ્યો શરણે તમારી, (૨)
 પ્રભુ હ્યો ઉગારી, (૨)
 સેવકને લેજે તારી, તમે છો મોરારી, (૨)
 આવ્યો સરણે, દાસ વરણે, મુણજી કરણે નમુ ચરણે,
 બલીહારી—જઈ વારી—મોહન

ગાયન ૨.

આવો કુમ કુમને પગલે—એ રાગ
 આવો નેમનાથ રૂપાળા,
 ચરણે લાગું હું તમારા;
 ભવ દુઃખ તમે હરનારા,
 મુખ સેવકને કરનારા—આઠ
 અતર ચંદન ચરચાવું,
 પુષ્પના હાર ધરાવું—આઠ
 મેવા જાત જાતના મંગાવું,
 હરખે હું તમને ધરાવું—આઠ

ગાયન ૩.

અંધ કિલ્લો બાપુ છે—એ રાગ.

સૌ સેવક મળીને તમામ,
 પ્રભુની ભક્તિમાં જઈએરે સૌ સેવક મળીને તમામ,
 ભક્તિ કર્યાથી ભવસાગર તરસું,
 મળસે અવોચળ ધામ—પ્રભુનીં
 સંસાર જાળ આ મહા વિકાળ છે,
 હુએ છે પ્રાણી તમામ—પ્રભુનીં
 કાચનો કુપો કાચા અમારી,
 કુટે બગડસે સૌ કામ—પ્રભુનીં
 સંયુવહાલું સંસારમાં રહેશે,
 સાથે આવશે પ્રભુનું નામ—પ્રભુનીં

ગાયન ૪.

ક્ષત્રી કલંક.

ભોંયણીની સોભા સારી ભાઈ,
 માટે જાવું સૌ પહેલારે
 દરસનથી લાભ છે ભારે ભાઈ—માટેં
 સોભા છે નૌતમ ન્યારી ભાઈ—માટેં
 અક્કલ આવસે સારી ભાઈ—માટેં
 પ્રભુને ભજેથી તરસું ભાઈ—માટેં
 ભવ પ્રાચીત હરસું ભાઈ—માટેં
 સંસાર જાળ છે ભારી ભાઈ—માટેં

દુખાયા અગણીત નરનારી ભાઈ—માટે૦
 સૌ સદગુણ સોધી લેવા ભાઈ—માટે૦
 મુખ ગુણ પ્રભુના ગાવા ભાઈ—માટે૦
 નીત ભજે તેની બલીદારી ભાઈ—માટે૦
 સારી સીખામાણ માની મારા ભાઈ—માટે૦

ગાયન પ.

વટ સાવિત્રી વ્રત આજ—એ રાગ,
 ચાલો ચાલો સજન સઉ આજ,
 પ્રભુ પાથે નમવાને,
 ભવતારણ ગરીબની વાજ,
 દુખ સઉ હરવાને,
 મારી પરસ્પર આજ પુજન કરીએ,રે,
 હરખે તાળી વગાડી હાથ ગુણ નીત ગાઈએ,રે;
 એક ચીતે પ્રભુનું ધ્યાન તો ધરો
 માગીએ છે મુખથી મહારાજરે
 અમને સંસાર મુખ આપજો તમે
 પાપીને પાપ થકી તારીયા પ્રભુ
 ઉગાર્યા અગણીત નરનારજો. અમને૦
 વસ્ત્ર શણગાર અમુલ્ય ધર્યા પ્રભુ અંગે
 કેશર ચંદન ધસે ધનરંગે
 પ્રભુ ગુણ ગાવો ઉમંગે
 ફરવું નીત સત સંત સંગે વસ્ત્ર,

(ગાળે ગગન ગરરર.-એ રાગ.)

ફરંકે ધ્વજા જે ફરરર ધ્વજા જે ફરરર, જન મંદીરપર ફરરર;
વાગે ઘંટજો ધનનન ઘંટ જે ધનનન, જન મંદીરમાં ધનનન
ભાવે ભાવી જાય સરરર, બહુ ખુશી થાય ખરરર. ફરંકે.
નીરસહી નીરસહી ઉચરતાં, પ્રથમ ગજારે જાય;
જેવું જાણી જન રાજની, એનાં પાત્રિક દુર પળાયરે જવડા
સાથ કંડન આ કહીએ.

કેમ રહીએરે સુખાઈમાંરે, જવડા સાથ કથન આ કહીએ.
જવ જાગણમાં જાટકતાં, તારે ના'વ્યો પાર;
તેથી ચેતી ચીત્તામાં, ચટપટ ચાલોરે "નહાના"ના
નાથને નીહાળવા રે;

સુર તાળના ઝો, જેન બાળકો રમે.

જેનાં સ્વામી સંભવ જન, સ્વામી સંભવ જન;
પામી લઈએ સુખ સરરર, સુખ સરરર સુખ સરરર. ફરંકે.

(હુચ્ચી નીકળી રાંડ તુતો હુચ્ચી નીકળી.-એ રાગ.)

સામળીએ ત્યાગીરે, હુતો ખરે થઈ રાગી,
સંજમ સું લાગીરે, હુતો ખરે થઈ રાગી,
લઈશ સંજમ સોભાગીરે, હુતો ખરે થઈ રાગી,
સ્તેથી રથ ફેરવી પાછા, સ્વામી આપે શીખ,
મોહ મારમથી રાજુલ રાણી, ફરી લીએ દીખ,
સીમામણ સુંદર એ આપે અરેહારે કષ્ટે તે કાપે. સામળીએ.

સંજમ લઈ સુખી થયાં, સ્વામી પહેલાં સાર,
રંગીલાંએ રાજુલ રાણી, રહેજે તરીયાં પાર,
સમજ અકલની ખારી, “નાન” ભવ જશે ના હારી. સામ.

૮

ધુન્ડેકી ગાડી ઉઠાય લીએ. એ રાગ
પ્રભુસે પ્રીતી લગાય સુખ થાય,
સંસારી મોહ માળ તણ એા ભામ ભાઈ. પ્રભુ.
ચોરડા ચાર ચુગલ જે ભુંડા, જલદીસે ઉસે હઠાય સુખ પાય પ્ર.
અનુપમ અનુપમ અમૃતસરખી, સુખડી તુજકો દીલાય સુ પ્ર
મુજ પર મહેર કરે મમમારા, નાને તો શીર નમાય સુ પ્ર.

૯

કલ્યાણ.

વાહ પ્રભુજી વાહ! હું આઘ્યો ચરણે તારે છું;
કૃપા કરીને સુને તારો, આઘ્યો શરણે છું. પ્રભુજી.
તનમન મેંતો તમને અરપ્યું ધન ઉપર નહીં આહ,
“નાના” ના નાથ નહે નીરખી તારોને ભવપાર,
જન સ્વામીનો વાધે જેથી જગમાં જય જયકાર. વાહ પ્ર.

૧૦

(ગુલાબી મધુ પાળે મારા લાલ.-એ રાગ.)

મહાવીર પ્રભુ તારો મારા લાલ,

મારા રંગીલા જન રાજ.

મારા છબીલા શીરતાજ.

મહાવીર

ગૌતમ ગણધર તારીયા, છુઝવ્યો મેઘકમાર.

નાંદી પેણુ પણુ ઉન્દર્યો, સુર પદવી અતીસાર. મહા.
 પંચ મહાદુત પરહરીને, વસ્યો જહ ધરવાસ;
 આંદ્રે હુમર તે તારીયા, લીલા ઉજવળ તાસ. મહા.
 નહીં વીરત નહીં આખડી, નહીં પાસો નહીં દીખ;
 તેપણુ એલીકે રાગને, કીધા આપ સરીખ. મહા.
 આસંજ્ય સાહુ સાધવીને, તાર્યા તમે મહાનાજ;
 જૈન સખાના બાળ મગી કહે, રાખો “નાન” નીલાજ. મહા

૧૧

(જપતી પ્રીતમની જપમાળ-ઐરાગ.)

મારો ધર્મ હરંધર નાથ, ધીરજ ધારી મનમાં;
 જેથી ઝળકે જગ જનમાં, જૈનધર્મ હારી; .
 દુઃખ હારીને સુખ કારી તનમાં. ધારો.
 ચરણે શરણે સ્મરણે, છતરાજવું નામ.
 મુક્તિ દાતા માનજો, સરસે સર્વે કામ.
 તેથી ચેતનજી તુલો ચેતીજી ચીતમાં.
 દુઃખ હારીને સુખકારી તનમાં- ધારો.
 પ્રભુ પ્રીતી નિતિ સહિત રાખી ભીતિ ડાડ,
 તન ધન અન તુને મળે, “નાન” કહે કર્મજડ,
 દુઃખ હારીને સુખકારી તનમાં— ધારો.

૧૨

(હથે કુદરતે સુખહાની-એ રાગ.)

ઓ ચેતન ચેતી જતું, નફર નહિં થાતું;
 અરમ તરફ ધાતું, ગુરના ગુણ ગાતું.

આ હેમને હવેલી, નારી પડુ નવેલી;
 જાણું જરૂર નેલી, ગુરના ગુણ ગાતું.
 ઉંઘ આગસના ઉંઘી, ચતુર ગણે સુકી;
 શીર કાળ રહ્યા સુકી, ગુરના ગુણ ગાતું.
 કર કેસર કલ્તુર, ફૂલ માળ લે સધુરી;
 પ્રભુને પુજ્ય તુરી, ગુરના ગુણ ગાતું.
 કંઈ હાથે તે સાધે, "નાના" કે એ માધે;
 તથા તું ઉચાદે, ગુરના ગુણ ગાતું.

૧૩

(કર્મસે જાડે સખી ને પત્નીયાં ભરન એ રાખ.)
 સેવા સેવા સજન ગુણગાની હાથુંદ.
 પતિત પીપત વ્યકારી જે અપત શીવ સુખકંદ-સેવા.
 ગાએ જાએ ગુણ ગાએ હાથુંદકા.
 રૂમ કુમક, રૂમ કુમક,
 કુમક કુમક "નાના" નાથોજી વૃંદ સેવા.

૧૪

(યોગન ગદમાં ચમકેલી છેલી સહેલી-અરાખ.)
 સંભવ જન સ્વામી પામીને સુખ પાથે,
 હું કમાયો, ધરાયો, ગુણ ગાયો,
 એ ભક્તી રંગ ભરપુર ભલો મન ભાવ્યો. સંભવ.
 જે જન જગમાં જન્મ ધરીને, વૃથાજ ગાળે કાળ;
 તેના જેવો મુંઝા નહીં કે, વહારી લે જંગળ.
 મારે સુનોરી સજન સુનોરી,
 એ હિતકારી, અરજ છે મારી. હું કમાયો, સં.

૧૫

(૧૭૨૬૬ જાની બુદ્ધા હો જાંવે-ઐરાગ.)

મેરા જાની છતેયર જાણી, રમઝમ નાંચે મંદાણી.—ટેક
 દેખું દરસનવા નવું ચરણવા, મુક્તી વરત પટરાણી. મે પ્ર.
 મરદેના જાયા અમરપદ પાયા, આદીનાથ તીરવાણી. મે પ્ર.
 ગુભ સેત્તજ તોર્થે પુજ્યા, અતિ ઉતર ઉર આણી. મે પ્ર.
 સુરનર જાંવેયમ ગુગુનાવે, "નાના" ની ભક્ત પી-
 ળાણી. મેરે. પ્ર.

૧૬

(૧૭૨૬૭ ધર ચલ જાએ-ઐરાગ.)

સિદ્ધ ગિરી ચલ ઝટ જાએ, સુંદર શાલાવે કુંગરીયા-ઐરક.
 એ ગીરી વસે પ્રભુ મનવાસ.
 સ્પર્શે સુરજ કુંડ પાપ પ્રવલે,
 મુક્તા રૂળ મંગાવો, કનક કુંડે વધાવો. મળે મુક્તીનોમાવો,
 ધરતે કરતે ધ્યાન ધણક હો પાર ઉતરીયા. સિદ્ધગીરી.

૧૭

(૧૭૨૬૮ આખાદ હુલહુન કરેના-ઐરાગ.)

આજે આંગી અજબ અરે વાહ!
 અરે વાહ! નાદીમ, તેના દીમ, ઝળકે મોતી કુમ.
 ચળકે હીરા હુમ, સ્વામીન, શોભે વાહ! લોભે વાહ!
 મારું દીલ. આજે આ.
 મધુર મધુર ખીલી પુખ્ત લટા, મનકરે સ્વામીન, દર્શન
 પામી,

તારો “નાન” તું મ, છનનન ખુમ, તાલીમ, દેરના તરકધા
કીડાનધા, આજે આંખી.

૧૮

(મધુની કીરતી સતીની એ રાગ.)

આવો આજ અંગમાં ઉમંગ રંગ ભરી,
ગુણ ગાવા છનજના (૨) સતવન ઉચરી— આવો૦
વિવિધ પાપ ત્રિવિધ તાપ સતત દૂર કરે,
ન્યાયિ ન્યાયિ સુખદાઇ દર્શિ એ ખરે;
ભાગ્યશાળી ભાવી ‘નાન’ પાપને દૂરે,
જેન બાળ મંડળી આ વંદતી ફરી— આવો૦

૧૯

(ચલરે ગાગર ચલરે ગાગર—એ રાગ.)

ચાલને પ્યારા ચાલને પ્યારા પ્રભુને પૃથ્વે
પુંજતાં ભવ દુઃખ જાયરે—ઇમજુમ— ચાલને૦
કેસર ચંદન પ્રભુ અંગે ચરન્વાવું,
ભાવના ભાવથી ભાજુરે—ઇમજુમ— ચાલને૦
સુરનર ઇંદર સેવે સદાએ જે,
પ્રભુને પ્યારા નીહાળવારે—ઇમજુમ— ચાલને૦
જેનબાળ મંડળી તો રાજી રાજી થાય છે,
“નાના”ની સાથ ગુણ ગાવતારે—ઇમજુમ— ચાલને૦

૨૦

(બંસીવાલા આજેરે મારે દેશ એરાગ.)

સંભવજન સ્નેહેરે નસું સો વાર,

આવી આનંદે તમ દરબાર— સંભવ૦

ઝળક ઝળક ઝળકત શું આંગી મુગટ મોતીદાર,
ચળક ચળક ચળકી રહી, મુખમુદ્રા જ્યકાર,
છખીલા, રંગીલા, રસીલા,

પ્રભુજી નમુંજી હજારવાર વાર— સંભવ૦

કમળ કુમુમતાં તરીયાં તોરણ, ધુપની ભારે કુમ,
જૈનમંગળનાં બાળક આજે, નાચત રમકુમકુમ-સંભવ

૨૧

(લગર મોનાના પેદર જો બાપરે એ રાગ)

મને નહ રંગીલા લાગી—ભાઈ શાની ?

પ્રભુજીનું મુખ જોવાની—તો ચાલની.

જે જે જે જે—શું શું શું શું ?

પ્રભુજી પ્યારા—ક્યાં છે ક્યાં છે ?

સીંદ્રાસનપર—વાહવા વાહવા.

જેતો ખરો ભાઈ ધારીને જે.

કંઠે હાર ખરો, હીરે જડયો નરો,

પેદેરીને માળા, પ્રભુ લટકાળા | ખરેખરું એ મારતર
બેઠા છે. | મારા કેહેતાકે-

નાચો થેઇ નાચો થેઇ—રમકુમકુમ—મને૦

૨૨

૧ લો બાળક

ભાઈ ચાલ ચાલ તું ચાલ—પ્રભુજોવા;

બરી ધ્યાન જરી નોહાળ—દુઃખ ખોવા.

૨ જે બાળક,

જ્યવંતા શ્રી છતરાજ—મુજ દાદા;

રાખા "નાના"ની લાજ—તું વાતા.

૧ લો બાળક,

સુર આપોને સાસાસાસા, દો આપોને ધાધાધાધા.

કીડીનક થેઈ, કીડીનક થેઈ, કીડીનક થેઈ—

૨ જે બાળક,

નાચ રાચ નાચ, સુખ થાય સાચ,

આનંદે—આનંદે—આનંદે—તું—ભાઈ બાલક

૨૩

આપે કૃપા કરી કંઈકને તાર્યા, નાથજી અમને ન કરોન્નારા.

શરણે તારા—છઈએ પ્યારા—ગાઈ૦

જ્ઞાન ભાનના તાનમાં, ધર્મ ઘણા મર્યાદાર;

નોરખી થઈ રળીયાતને, આપ્યા 'જ્ઞાન' ચંકાર,

તૃપા છીપાવો તમે તેની તો નાથજી.

નથી અવર ન આશ, હરે પાપના જે પાસ,

તોડી નાંખે તે વ્રાસ, તેથી સાધ્યોછે તારો તો સાથજી.

રસીલા રંગીલા, છખીલા છતરાજજી

પ્રીત ધરી શોધ્યો છે તારો તો સાથજી-આપે૦

ગાયન. ૨૪

પુનમ ચોંદની ખીલી પુરી અંહીરે. એ રાગ.

પ્રભુ મંડપની શોભા આજે સી કંહુરે.

સૌ નરનારી આવે દરશન કાજ.
પ્રભુ મંદિર કરીને અમને તારજોરે.

સાખી.

મુગ્ધ સીર મુંદર માહે, સાભાગો નહીં યાગ
બાંહે બાળકાંથે બેરખાં. ઉર ઓકાવળ દાર.
હૃંતા આવી આવી નીત્ય નયન કફરે,
આ સેવકોને આપના આધાર. પ્રભુ.

સાખી.

નહાઈ પાઈ હું આવીયો, પુજા કરવા કાજ
ચીંતા અમારી કાપજે. માધી તમારી આશ.
એવા પ્રભુને નીત્ય નીલાળીએ,
તેથી તરીએ ના સંસાર. પ્રભુ.

સાખી.

નીત્ય આવી પ્રભુ હું નમું, સંભવનાથ મહારાજ
મંદિર કરી સ્વામી મુને, દરશન દોષ મહારાજ.
પ્રભુ તમે ઉપર આપ બીરાજતા રે,
તે દેખી મન આરું હરખાય. પ્રભુ.

ગાયન. ૨૫

એવીરે રંભા જાની જાગ કેમ દઈએ. એ વાગ.
આવીરે વેળા મરવી નથી રે છવ કાંઈ,
ભોળારે ભાગ ધરમ શરણુ કર ભાઈ
સર્વ જન્મમાં સીરામણી જે મોહ મનુષ્યનો અવતાર,

તેતું પામ્યો પુન્ય યોગથી સફળ કરીલે સારરે. આવી.
 ખરથી બાંધી લાવ્યા છેડે, છે છેવટ ખુદનાર; આવી.
 બાજુ ચુક્યા તો ચેતનજી, પાછામાં ઠરનારરે. આવી.
 ચાકસ કરતા ગાદ્યા જાણે, કે'તે લાગ્યો કાર;
 ભુખ્યા ને તરર્યા કુપાણે, ઠેલી મુકશે થારરે. આવી.
 મુકી જતું મરેલો માળીયાં, છેવટ ખાલી હાથ;
 માફ તાફ કરી મુખ્યા, ભરે હવામાં બાથરે. આવી.
 ખરે ચામણે કવીશ ખેલી, ફરી વેગળી વાત;
 દોવસ પાછા પાર્યો તાહરે, ચતુર ચેતન જાતરે. આવી
 ભુલે માટે કદો તું, રાખ લાગે વાર;
 ધર્મે તણું તું શાપેન કન્ટે, જ્યાં જાજ્ય ઠાર. આવી

ગાયન. ૨૧

વાહવાહરે આજે મુજે પ્રભુ મળ્યો. આનંદ થયો. (૨)

પ્રભુ પ્રભુ સદા હું મુખે ઉચરતો. (૨)

આ પ્રભુ લાલે, કઈં નામ તારું

લાલે નામ પારી, નામ તારું

સદા મુખકારી, જાવે દુઃખ ખર્ચી

પ્રભુ પ્રભુ સદા હું મુખે ઉચરતો. વાહવાહરે

ગાયન. ૨૭

દશા આ સી થઈ મારી. એ રાગ.

મુજો પ્રભુ ચરજ મારી (૨) નમે સૌ સાથ આવારી.

સાખી.

પ્રભુ તુજ દરશન લીના, મન ચાઈં મુઝાય;

દરશન દયો પ્રભુ મને, નમીને લાગું પાય.
 નમે સૌ સાથં નરનારી(ર) પ્રભુની ભક્તીછે સારી. મુ.
 સાખી.

સૌ સેવક ગ્યાવી તુને, વ'દે વારં વાર;
 પ્રભુજી મારા આ સમે, રાખો સૌની લાજ.
 દયા દીલમાં લાવો(ર) તારીને પાર ઉતારો. મુખ્યા
 સાખી.

જઠને પ્રભુજી આગળે, નાચે થેઈ થેઈ કાર;
 મેહિર કરી પ્રભુ મુને, ઉતારો ભવપાર.
 દયાલાવો દાલે મારી(ર)અરે આ પ્રભુ અમારી. મુખ્યા

ગાયન. ૨૮

ગીરનારીરે. એ રાગ.

સંભવજીરે વીનતી કરું એક મારી, ધરજો રૂદેમાં ધારી
 છું ખરે પાપી અનાવજ પ્રાણી, કર બાલીલેજો તાણી.

બુલ.

મેં અગાધ કર્મજ કીધાં રે,
 કંઈકનાં ધન હરી લીધાં રે,
 પુણ્ય દાન તર કાંઈ કીધાં રે,
 ફરસ્તેરે ફાળ ભરીમે ભારી, ધરજો રૂદેમાં ધારી. સં.

બુલ.

મીઠું બોલી પ્રપંચ મેં કીધા રે,
 ભક્ત જનોને દગા દીધા રે;

શુ પંથ કહી નવ લીધા રે,
હું પાપીરે, પસ્તાઉ હવેભારી, ધરજે રૂઢેમાં ધારી. સં,

શુભ.

ખટ સત્રુએ મુજને ઘેર્યો રે,
કર સાહી દર્વીમાં કુખાવ્યો રે;
ગાથાં ખાય ખરે તુંજ બાળ રે,
ત્યારે સંભાળુરે હેતાત બજી તમારી, ધરજે રૂઢેમાં ધારી. સં

ગાયન. ૨૯

આધવજી સંદેસો. ઐરાગ.

કરમ તણી કથની, પ્રભુજી ક્યાં જઈ કરું;
તુંજ વીણુ પ્રભુજી મુજને નહીં આરામ જો;
કોમળ મારી કાયા, કરમ કંઠણુ અરે,
લેલાટે લગ્યું, મીઠ્યા નવ થાયજો. કરમ.
હું પાપી પ્રભુ, નરકાધીકારી થયો અરે;
મરણુ સમય કાયા થર થર થાય જો.
આદીનાથને જોને સંભાળ્યા નહીં અરે,
તેનો ઈળો ગયો, મનુષ્યા દેહ અવતાર જો. કરમ.
પાપી પગલાં ભરતાં, બીન્યો નહીં અરે;
ખટ સત્રુએ ઘેર્યો મુજને આંહી જો;
રો સેવક વંદન કરી તુંજને નમે.
નીરાધાર પ્રાણીન પ્રભુ તુંજ તણુ આધારજો કરમ

ગાયન. ૩૦

કુંવરી કુંવર મારા લાડકા. એ રાગ.

પ્રાણી અરે તેં આશુ' કર્યું, કર્યો કાંઈ ન વીચાર;
એળે ગુમાવ્યો જન્મ તાણેરો સમર્યા નહીં કીરતાર. પ્રાણી.
બાદ્યાવસ્થા ગાળી રમતમાં, મધ્યમે' ગયો નીશાળ.
યુવાન અવસ્થા જતી રહી, કરતાં પાપ અપાર. પ્રાણી.
પુર્ણ અવસ્થા નહીં મળ, કરતાં આળ પંપાળ;
ધ્યાન ધર્યું નહીં પ્રભુ તાણું. રાજ્યા રૂઢે નહીં મલીનાથ. પ્રા.
વૃદ્ધા અવસ્થા આવી ગહી, થર થર કંપે કાય;
વિચાર કરેરે તે સમ, ધામ શું પ્રભુને ત્યાંય. પ્રાણી.
માટે અરે પ્રાણીયો, ભજે ભજે પ્રભુ નામ;
એળે જન્મ નવ ગુમાવશે, રક્ષણ કરશે કીરતાર. પ્રાણી.
સૌ સેવક તમને વીન, કરને કાંઈ વીચાર;
પ્રભુ ભજનનો નહીં મળે, આ અવસર વારંવાર. પ્રાણી.

આરતી તથા મંગળ હીપક.

આરતી.

ઓ સ્વામી, ઠા સુખકાર, પાલણહાર,
શૈવા મેવા લેવા આવ્યો પાલણ હાર. ઓ સ્વામી.
અમર નીકર ભૂચર ખંચર નરત કુરત સાર. ઓ સ્વામી.
કેસર અંદન અત્તર અળીલ, સુંદર ફુલ માળ હાલ,
આજ આરોપી આરતી ગાએ, લળી લળી લળી પાએ,
તમારે શીશ ધરે સરદાર. ઓ સ્વામી.

શાંતીજનની આરતી.

જ્ય જ્ય આન્તી શાંતી તુમારી, તોરા ચરણ કમળકી મેં
 જાહોં બલીદારી. ॥ જ્ય. ॥૧॥ વિશ્વરેન અગિરાજ કે
 નંદા, સાંતીનાથ મુખ પુનમ અંદા ॥ જ્ય. ॥૨॥ ચાલીમ
 ધનુષ્ય સોવન મય કાયા, મૃગ લાંછન પ્રભુ ચરણ મુહા-
 યા ॥ જ્ય. ॥૩॥ ચકવર્તી પ્રભુ પાંચમા સોહો, સોળમા જી-
 ન વર જગ સાદુ સોહો ॥ જ્ય. ॥૪॥ મંગળ આરતી તોરી
 કીજો, જન્મ જન્મનો લાહો લીજો ॥ જ્ય. ॥૫॥ કર જોડી
 સેવક ગુણ ગાવે, સો નરનારી અમર પદ પાવો ॥ જ્ય. ॥૬॥

અપહર કરતી આરતી જન આગે ॥ હોંરે જન આગે-
 રે જન આગે ॥ હોંરે જોનો અવિચળ મુખડાં માગે ॥ હોંરે
 નાભીનંદન પાસ ॥ અ. ॥૧॥ તા થેઈ નાટક નાચતી પાય
 ઠમકે ॥ હોંરે દાય ચરણેં ઝાંઝર ઝમકે ॥ હોંરે સોવન ધુધરી
 ધમકે ॥ હોંરે લેતી કુદડી બાજ ॥ અ. ॥૨॥ તાલ મૃદંગને
 બાંસળી ટક વેણાં ॥ હોંરે રૂડા ગાવંતી સ્વર જીણા ॥
 હોંરે મહુર સુરાસુર નયણાં ॥ હોંરે જોતી મુખડું નીહાજ ॥
 અ. ॥૩॥ ધન્ય મરૂદેવા માતને પ્રભુ જાયા ॥ હોંરે તોરી
 કંચન વરણી કાયા ॥ હોંરે મેંતો પુરવ પુણ્યે પાયા ॥
 હોંરે દેખ્યા તોરા દેદાર ॥ અ. ॥૪॥ પ્રાણ જીવન પરમેશ્વર
 પ્રભુ પ્યારો ॥ હોંરે પ્રભુ સેવક હું છું તારો ॥ હોંરે ભવો
 ભવનાં દુઃખડાં વારો ॥ હોંરે તુમે દીન દયાજ ॥ અ. ॥૫॥
 સેવક જાણી આપનો ચિત્ત ધરજો ॥ હોંરે મોરી આપદા
 સઘળી હરજો ॥ હોંરે મુનિ માણેક મુખિઓ કરજો ॥ હોંરે
 જાણી ગાતાનો બાજ. ॥ અ. ॥ ૬ ॥

અથ મંગળ ચાર.

ચારો મંગળ ચાર આજ ચારે ચારો મંગળ ચાર ॥ દેખ્યો
 દરસ સરસ જનજી કે, શોભા સુંદર સાર ॥ આજ. ॥ ૧ ॥
 છિનું છિનું છિનું મન મોહન ચરચો, ધસી કેસર ધન સાર
 ॥ આજ. ॥ ૨ ॥ વિવિધ જાતી કે પુણ્ય મંગાવો માધર લાલ
 ગુલાલ ॥ આજ. ॥ ૩ ॥ ધૂપ ઊંખેવોને કરો આરતી, મુખ
 ખોલો જ્યજ્ય કાર ॥ આજ. ॥ ૪ ॥ હર્ય ધરી આદીશ્વર પુજે,
 યોગુજ પ્રતીમા ચાર ॥ આજ. ॥ ૫ ॥ હુથે ધરી લાવ ભા-
 વના ભાવો, જીમ પામો ભવ પાર ॥ આજ. ॥ ૬ ॥ સક-
 જાયંદ સેવક જનજી કે, આનંદવન ઉપગાર ॥ આજ. ॥ ૭ ॥

દીવોરે દીવો મંગળીક દીવો આરતી ઉતારોને બહુચિરંજી
 વો ॥ દી. ॥ સોહામણું ઘર પર્વ દીવાળી ॥ અમર ખેલે
 અખળા નારી ॥ દી. ॥ દીપાળ ભણે ઐણે દેવ અજીવાળી ॥
 ભાવે ભગતે વિદ્ય નિવારી ॥ દી. ॥ દીપાળ ભણે ઐણે
 કળીકાલે ॥ આરતી ઉતારી રાજા કુમારપાળે ॥ દી. ॥
 તમ ઘેર મંગળીક અમ ઘેર મંગળીક ॥ ચતુર્વીધસંઘ ઘર
 મંગળીક હોજે ॥ દીવા. ॥

સુખારક નામ.

નામ.	કેંદ્રાણું.	નંબર
નમરશેઠ. માનિલાલ પ્રેમાભાઈ	અમદાવાદ.	૨૫
શા. વાડીલાલ દકમચંદ	ગામ ઝાંઝાણુમ	૧૦૦
પા. રામદાસ શીવલાલ અમદાવાદ ગરનામાની પેળ		૨૭
પા. મકલલાલ માનલાલ	વસ્ત્રાવેલછની પેળ	૧૧
શા. પ્રેમલાલ કુમચંદ	શાહપુર કુવાવાળી પેળ	૧
શા. વીક્રમલાલ છગનલાલ	"	૫
શા. લલ્લાલ કાળીદાસ	"	૫
શા. અમુલખ ભાવચંદ મંગળ પારેખતા ખાચે		૫
જૈન જ્ઞાનદાસ સખા	"	૫
શા. શાકળચંદ છગનલાલ	જમાલપુર	૫
શા. વીપચંદ ડાહ્યાશાહ	કુવાવાળી પેળ	૨
શા. મેતીલાલ રવચંદ	"	૨
શા. વીક્રમલાલ મનસુખરામ	ગામ શીલગ	૨
શા. મેદનલાલ શામળનાથ	કુવાવાળી પેળ	૧
શા. ગાંધીદાસ દેવચંદ	દરગામનો ખાચો	૧
શા. બાલાભાઈ દરગામનદાસ	કોઠાભટની પેળ.	૧
મેદેતા. પ્રેમાભાઈ દસુખનામ	મદુરત પેળ	૧
શા. કચરાભાઈ ગગનલાલ	મંગળ પારેખતા ખાચો	૧
શા. શુભાભાઈ બલાબીદાસ	દરગામનો ખાચો	૧
શા. શકરાભાઈ ચુનીલાલ	શુભા કમળશીની પેળ	૧
ભારતર કાળીદાસ પરસોતમદાસ	લુણાવાડો	૧
શા. માણિકલાલ છગનલાલ	દેમળાની પેળ	૧
શા. મનલાલ દલસુખરામ	ગામ કુવાવાળી	૧
શા. વાડીલાલ ડાહ્યાભાઈ	ગામ ડોહડા	૧
શા. નાનચંદ જેસમભાઈ	વડોદરા	૧

આ લીટી રહી ગઈ છે તે નિચે પ્રમાણે.

માન ગણુ દાય હંસથી, દેખી વિવેક અનંત.

આ લીટી ચોથા પેઞ્જમા છડી લાટી પછી પાંચવી આ
મારી બુલ થઇ છે માટે મહેરબાની કરી સુધારી પાંચશો એજ
અમાની ધણી બુલ થઇ છે માટે મારી માગી લઇએ છીએ.

જાહેર ખખર.

એક અપૂર્વ ગ્રંથ.

એક અપૂર્વ ગ્રંથ.

મહામુનિ શ્રી જનદત્તસૂરી કૃત.

શ્રી વિવેક વિજ્ઞાસ ગ્રંથ.

ભાષાંતર સહિત.

આશરે સાડીછસો વરસ કિપર થઇ ગયેલા આ મહામુનિનારો
જાગેલો ગ્રંથ ધણીજ અપૂર્વ અને દરેક વિષયના જ્ઞાનથી ભર-
પુર છે. તેમાં વૈદિક, જ્યોતિષ, સામુદ્રિક, સૂક્ત વીગેરે અનેક
પરચુરણ વિષયોનું વિવેચન કરેલું છે. સ્થળે સ્થળે કરેલો કે
પદેશ મનોવેદિક છે. પદ્મશંકરના વિચાર ધણી છટાદાર છે, તથા
વ્યવહાર નીતિ અને ધર્મનીતિ ધણીજ ખુબીથી દર્શાવી છે. તેનું
ભાષાંતર એક વિદ્વાન પાંડીતે ધણુંજ સરત્ર અને રમીક કરેલું
છે અને તેના કદ અને પાકી બાંધણીના પ્રમાણમાં કામત
ધણી જુજ છે.

કીમત રૂ. ૨-૦-૦

રૂપાલ ખરચ જુદું.

નીચે લખેલા ઠેકાણેથી મળશે.

અમદાવાદ—ગાયમંડ જ્યુમિલી પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ.

ડૉ. સલાપોસ રોડ.

